

Piękno Różańca

*Niezwykłe rozważania z **1948** roku*

SPIS TREŚCI

TAJEMNICE RADOSNE	6
I. ZWIASTOWANIE	6
II. NAWIEDZENIE	6
III. NARODZINY PANA JEZUSA CHRYSUSA	7
IV. OFIAROWANIE W ŚWIĄTYNI	7
V. ODNALEZIENIE JEZUSA W ŚWIĄTYNI	7
TAJEMNICE BOLESNE	8
I. MODLITWA W OGRÓJCU	8
II. BICZOWANIE PANA JEZUSA	8
III. CIERNIEM UKORONOWANIE PANA JEZUSA	8
IV. DŹWIGANIE KRZYŻA	9
V. UKRZYŻOWANIE PANA JEZUSA	9
TAJEMNICE CHWALEBNE	10
I. ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA	10
II. WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA	10
III. ZEŚLANIE DUCHA ŚWIĘTEGO	10
IV. WNIEBOWZIĘCIE MARYI	10
V. UKORONOWANIE MARYI	11

ROZWAŻANIE TAJEMNIC RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO

Właściwa metoda praktykowania modlitwy różańcowej, polegająca na równoczesnym rozważaniu, a więc i metoda przynosząca owoce, polega na tym, by niejako przywołać „żywy obraz” danej tajemnicy, rozważając poszczególne jego elementy w trakcie każdego „Zdrowaś Maryjo”. Przed każdą dziesiątką zatrzymajmy się na chwilę i skoncentrujmy na danej tajemnicy, następnie, odmawiając kolejne Pozdrowienia Anielskie, koncentrując się na jej szczegółach. Pomoc w tym stanowić może krótkie omówienie poszczególnych tajemnic. Niech każde zdanie podsuwa Twej wyobraźni „obraz”, ku któremu zwracać będziesz uwagę w trakcie odmawiania poszczególnych Pozdrowień Anielskich. Jeśli któryś aspekt przykuje Twoją uwagę, poświęć mu czas kilku „Zdrowaś Maryjo”. Taki sposób odmawiania Różańca oznacza, że przez 15 minut trwasz przy Jezusie i Maryi – to kwadrans wiary i miłości.

Gdy mówimy o odmawianiu Różańca, mówimy o odmówieniu pięciu dziesiątek. Cały różaniec składa się z 15 dziesiątek, podzielonych na trzy części, w trakcie których rozważamy radosne, bolesne i chwalebne tajemnice życia Jezusa i Maryi.

TAJEMNICE RADOSNE

Odmawiane w poniedziałki i czwartki; a także w niedziele Adwentu aż do niedzieli Septuagesimæ

I. ZWIASTOWANIE

Już od dzieciństwa Przenajświętsza Dziewica Maryja wyczekiwała nadejścia Mesjasza. Anioł pozdrawia Ją jako „łaski pełną” i oznajmia, że to ona będzie Matką Odkupiciela. Maryja się waha, poświęciła się Bogu w dziewictwie; Anioł rozwiewa te wątpliwości mówiąc: „Duch Święty zstąpi na Ciebie” (Łk 1, 35). Przepelniona miłością i posłuszeństwem wobec Boga Maryja odpowiada „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa” (Łk 1, 38). Dochodzi do Wcielenia... Jak wielka jest radość Trójcy Przenajświętszej, aniołów i sprawiedliwych w otchłani! Maryja trwa w ciągłej adoracji Syna Bożego, który wcielił się w jej łonie. Jak wielka jest godność Najświętszej Maryi Panny, jak wielkie jest uniżenie Syna Bożego!

II. NAWIEDZENIE

Maryja w pośpiechu udała się do swej kuzynki Elżbiety. W drodze towarzyszą jej aniołowie. Rozważmy głębokie skupienie Maryi, to jak adorowała Boga w trakcie tej podróży. Dziewica-Matka przybywa do Hebronu. Elżbieta pozdrawia Ją, w tym momencie mały Jan porusza się w jej łonie, spływa na niego łaska. „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona” (Łk 1, 42). Maryja wyśpiewuje Magnificat. Maryję przepelnia dobroć i miłość względem Elżbiety. Na świat przychodzi św. Jan Chrzciciel. Zachariasz wyśpiewuje „Benedictus”: „Niech będzie uwielbiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził lud swój i wyzwolił go” (Łk 1, 68).

III. NARODZINY PANA JEZUSA CHRYSZTUSA

Święty Józef udaje się z Maryją do Betlejem. Zwróć uwagę na trud i zmęczenie Maryji, związane z tą podróżą, jak i jej zjednoczenie z Jezusem. Maryja i Józef nie znajdują stosownego miejsca, w którym mogliby się zatrzymać. Cudowne narodziny Pana Jezusa mają miejsce w stajence. Maryja była dziewicą przed i po narodzinach Pana. Maryja i Józef oddają cześć, adorują Wcielonego Boga. Także i Aniołowie adorują Dzieciątka, zwiastują dobrą nowinę pasterzom. Przybywają także i Mędrcy pragnący oddać cześć nowonarodzonemu wybauwicielowi. Przez kolejnych 40 dni święta rodzina prowadzi życie ukryte.

IV. OFIAROWANIE W ŚWIĄTYNI

Maryja z pokorą i w posłuszeństwie Prawu poddaje się oczyszczeniu. Maryja wraz z Józefem i Dzieciątkiem wyruszają do Świątyni w Jerozolimie. Święta Rodzina wchodzi do Świątyni, oddając chwałę Bogu. Maryja dobrowolnie ofiarowuje Bogu Dziecię. Symeon rozpoznaje w Dzieciątku Odkupiciela, błogosławi i prorokuje: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu” (Łk 2, 34-35).

V. ODNALEZIENIE JEZUSA W ŚWIĄTYNI

Jezus, Maryja i Józef oddają w świątyni chwałę należną Bogu Ojcu w Niebie. Jezus jednakże pozostaje w Świątyni, o czym nie wiedzą Jego rodzice. Przez trzy dni z wielkim lękiem szukają go pośród pielgrzymów, po czym wracają do Jerozolimy. Maryja i Józef odnajdują Jezusa pośród nauczycieli i uczonych. Maryja pyta: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2, 48), na co Jezus udziela takiej odpowiedzi: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49). Maryja zachowuje te słowa i rozważa w swoim sercu. Jezus wraca z Maryją i Józefem do Nazaretu i jest im posłuszny.

TAJEMNICE BOLESNE

Odmawiane we wtorki i piątki, a także w niedziele od niedzieli Septuagesimæ do Niedzieli Wielkanocnej

I. MODLITWA W OGRÓJCU

Jezus opuścił wraz z Apostołami salę Wieczernika. Ustanawiając Najświętszy Sakrament przekazał Jezus przekazał nam największy wyraz Jego miłości. Zbawiciel udaje się do Ogrodu Oliwnego, by modlić się i doświadczyć trwogi konania. Wypowiada słowa „nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie! (Łk 22, 42). Apostołowie zasnęli, gdy ich Mistrz trwał na modlitwie. Do Piotra wypowiedział te oto słowa: „Szymonie, śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe” (Mk 14, 37-38). Gdy Chrystus modlił się w Ogrodzie, „Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię” (Łk 22, 44). Anioł Pański ukazał się Mu i Go pocieszał. Judasz Go zdradził, Apostołowie opuścili, a Piotr się Go wyrzekł. Chrystus poprowadzony został przed Najwyższego Kapłana.

II. BICZOWANIE PANA JEZUSA

Jezus został przyprowadzony do Piłata; niesprawiedliwie oskarżony, został skazany na biczowanie. Zerwano z Niego suknię i skrępowano. Chrystus został upokorzony, cierpi kolejne zadawane Mu razy; cierpi za nasze grzechy nieczystości. Ciało naszego Pana jest kaleczone i rozdierane. Z Jego ran cieknie krew, jej krople spadają na ziemię.

III. CIERNIEM UKORONOWANIE PANA JEZUSA

Na Chrystusa szyderczo narzucono płaszcz, na czoło nałożono cierniową koronę, a następnie okrutnie dociśnięto ją do skroni. W dłoń wciśnięto Mu trzcinę jako berło. Chrystus znosi ciosy, jest opluwany, żołnierze kpią mówiąc „Witaj Królu Żydowski!”. Wraz z Bogurodzicą uwielbiamy Jezusa Chrystusa jako prawdziwego Króla, godnego wszelkiej chwały. Piłat prezentuje Mesjasza ży-

dom mówiąc „Oto Człowiek” (J 19, 5). Żydzi odpowiadają krzykiem: „ukrzyżuj go, ukrzyżuj!”. Piłot umywa ręce i skazuje Chrystusa na śmierć.

IV. DŹWIGANIE KRZYŻA

Jezus przyjmuje krzyż na swe ramiona. Dobrowolnie oddaje się Ojcu jako ofiara prześlągalna za nasze grzechy. Obejmuje krzyż, składa na nim pocałunek jako na ołtarzu na którym dokona się nasze odkupienie. Niosąc ten okropny ciężar Chrystus pokonuje straszną drogę na Golgotę. Kilukrotnie upada pod ciężarem krzyża... Weronika ociera Jego twarz. Maryja spotyka swego Syna... Padają tylko te słowa: „Mój synu”... „Matko moja”! Jak wielkie są cierpienia Chrystusa, jak wielka jest też boleść Jego Matki!

V. UKRZYŻOWANIE PANA JEZUSA

Chrystus zostaje pozbawiony szat i barbarzyńsko przybity do drzewa krzyża. Wielkie gwoździe bezlitośnie przebiły Jego ręce i stopy. Został wywieszony na krzyżu, pomiędzy dwoma złoczyńcami. Przez trzy godziny wisi na drzewie krzyża, każda przepelniona bólem chwila przybliża Go do śmierci. Chrystus ofiarowuje swe życie Ojcu, po to by pojednać nas z Bogiem. Maryja trwa u stóp krzyża, przepelniona bólem i współczuciem, także przeżywa niewyobrażalną mękę. Jezus jest wyśmiewany przez swych wrogów; modli się za nich, a dobremu łotrowi obiecuje niebo. Jezus jest opuszczony przez Ojca, mówi „Pragnę” (J 19, 28), a gdy skosztował octu, wypowiada słowa „Wykonało się!” (J 19, 30). Następnie „zawołał donośnym głosem: Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mojego. Po tych słowach wyzionął ducha” (Łk 23, 46). Chrystus umarł na krzyżu... Rzymski żołnierz przebija włócznią Jego serce. Wreszcie, Jego ciało zostaje zdjęte z krzyża, spoczywa w ramionach Jego Matki...

TAJEMNICE CHWALEBNE

Odmawiane w środy i soboty oraz w niedziele, od Niedzieli Wielkanocnej do rozpoczęcia Adwentu

I. ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

Jezus Chrystus powstał z grobu i ukazał się swojej Matce. Maryję przepełnia olbrzymia radość. Maria Magdalena widzi Pana żywego, po niej i inne świątobliwe kobiety. Maria Magdalena mówi św. Piotrowi i św. Janowi co zobaczyła w grobie. Jezus spotyka swych uczniów w drodze do Emaus. Najpierw ukazuje się dziesięciu apostołom, a później im wszystkim, także i św. Tomaszowi, który wysławia Boga słowami „Pan mój i Bóg mój” (J 20, 28). Przez 40 dni Jezus ukazuje się swoim uczniom.

II. WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

Jezus wraz Maryją i swoimi uczniami udaje się na Górę Oliwną. Wszyscy oddają Mu cześć. Chrystus ponawia swą obietnicę: będzie ze swymi uczniami aż do skończenia świata. Udziela ostatniego błogosławieństwa Dziewicy Maryji i Apostołom – na ich oczach wstępuje do nieba. Chrystus zasiada po prawicy Boga Ojca. Apostołom objawiają się aniołowie i ich pouczają. Maryja i Apostołowie gromadzą się w Wieczerniku, Maryja umacnia uczniów Chrystusa.

III. ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Przez dziesięć dni Maryja i Apostołowie przygotowywali się na zesłanie Ducha Świętego. Nagle cały budynek wydaje się chwiać, tak jakby pod wpływem porywistego wiatru, a nad zgromadzonymi pojawiają się ogniste języki. Duch poucza Apostołów o wszelkiej prawdzie, rozpala w ich sercach ogień Bożej miłości. Apostołowie otrzymują dar języków. Maryja wstawia się na modlitwie za Apostołów i pierwszych chrześcijan.

IV. WNIEBOWZIĘCIE MARYI

Zbliża się kres życia Maryi. Wskutek nadprzyrodzonego natchnienia Apostołowie gromadzą się wokół ich umierającej Matki. Maryja z wielką żarliwością uczestniczy we Mszy świętej i po raz ostatni – z najwyższą czcią – przyjmuje Komunię świętą. Przepęłnia Ją pragnienie odejścia z tego świata, zjednoczenia z Chrystusem w niebie. Jej dusza oddziela się od ciała, jednoczy się z Jezusem. Maryja zostaje wniebowzięta z ciałem i duszą, zostaje wywyższona nad świętych i aniołów.

V. UKORONOWANIE MARYI

Maryja zostaje ukoronowana na Królową nieba. Bóg Ojciec koronuje Ją jako swą umiłowaną córkę. Syn Boże koronuje Ją jako swą Najdroższą Matkę. Duch Święty koronuje Ją jako swą umiłowaną Oblubienicę. Maryja staje się Królową ze względu na Jej doskonałą miłość względem Boga i człowieka; ze względu na jej wytrwałość w doskonałym praktykowaniu każdej z cnót. W niebie Maryja jest najdoskonalszą czcicielką Trójcy Przenajświętszej, wstawia się za nami jako najpotężniejsza i najmiłosierdzniejsza Matka. Maryja jest przez całą wieczność radością wszystkich świętych i aniołów w niebie.

opracowanie graficzne: **Patryk Olczyk**

© STOWARZYSZENIE POLONIA CHRISTIANA 2021